

disse Løjtenantslønninger. Jeg vil i to Ord aflægge mit Vidnesbyrd om min Erfaring. Da Krigsminister Madsen i sin Tid kom og viste os i Venstres Bestyrelse et Korrekturaffryk af Forslaget om Lønningstillæg til Løjtenanter, var der ingen, der var ivrigere for at fremme dette Forslag end det ærede Medlem. Det ærede Medlem maa vide, at jeg straks rejste mig imod ham og var imod hans Standpunkt, men jeg har for mit Vedkommende ikke hørt et eneste Muk om alle disse Betingelser, som det ærede Medlem vil have stillet. Hvilke Betingelser han har stillet over for Krigsminister Madsen, ved jeg selvfølgelig ikke, men jeg har ikke hørt andet fra det ærede Medlem end, at han var en ubetinget og ivrig Tilhænger af Forslaget.

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er omme.

Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Alfred Christensen: Hvad det ærede Medlem for Ribe (Busk) nu sagde om, at han selvfølgelig betragtede sig som og var bunden til den nærværende Sag ved den Tilslutning, han for et Aar siden havde givet Konseilspræsidentens Program, er saa selvfølgelig og rigtigt, at man skulde synes, at en Disput derom maatte være umulig. Men en Disput derom er ført paa offentlige Møder hele Landet over fra Januar i Fjor lige til den Dag i Dag, og der har det heddet sig, at Reformpartiets Medlemmer *ikke* vare bundne, og naar vi andre sagde, at de vare bundne, har det heddet sig, at vi vare nogle Rebeller, nogle Bagvaskere og nogle Mistænkeliggørere.

Hvad det ærede Medlem for Ribe sagde om min Understøttelse af Forslaget om Løjtnantslønningerne, er ganske rigtigt, men det falder ganske sammen med, hvad jeg selv sagde. Jeg ønskede Lønningsforbedringer, men naar Krigsminister Madsen selv erkender, at jeg har rettet de Spørgsmaal til ham, og at han har svaret, at det vilde ikke være ham muligt at holde sig inden for Budgettet, synes det mig, at det er mig aldeles ligegyldigt, om det ærede Medlem kan huske det eller ikke hnske det. Jeg kan godt huske, at det ærede Medlem ikke under nogen som helst Betingelse vilde være med til at forhøje Løjtnantslønningerne, og naar jeg i militære Sager Gang paa Gang paaberaaber mig det ærede Medlems Vidnesbyrd og

henholder mig til ham som den gamle, erfarne Rigsdagsmand, saa er det, fordi det ærede Medlem for Ribe for mig staaer som den Mand, der som Venstremand i 30 Aar og langt derover mere udpræget end nogen anden i denne Sal har kæmpet mod Militarismen her i Danmark.

N. Jensen: Ja, jeg skal ikke blande mig i den Diskussion, der er ført af de to ærede sidste Talere om, hvad der er foregaaet i Partimøder, for det er jeg ikke i Stand til at bedømme. Hvis vi, der ikke have deltaget i dem, skulle kunne fælde en uhildet Dom om dem, vil jeg anbefale, at de Herrer anskaffe Fonografer, saaledes at vi kunde høre, hvad der er sagt; thi her høre vi Sagen plæderet fra den ene og den anden Side, og have ikke haft Lejlighed til personligt at høre det. Jeg tror, vi ere komne noget vidt med at føre Forhandlinger fra disse private Møder ned i Tinget. Det er jo imidlertid Formanden, der er Vogter for dette, og det tilkommer ikke mig at udtale mig derom. Naar jeg har ønsket Ordet, er det for at motivere min Stilling til det foreliggende Forslag.

Jeg kan ikke andet end være enig med dem, der have udtalt, at der her er gjort et meget stort Arbejde overfor en, om jeg saa maa sige, mindre Sag. Se vi paa Betænkningen, er den jo langt større og mere omfattende, end Betænkninger om meget større og mere indviklede Sager pleje at være. Jeg tror ogsaa, man paa dette Omraade er kommen noget videre, end man maaske havde ønsket fra nogle Sider, men det er jo altid saa, at det ene fører det andet med sig. Naar man nu har hørt Diskussionen om denne Sag og kender lidt til dens Forhistorie og ved, at det er med en Forbedring af de lavest stillede Officerers Lønninger som med Underofficerernes, har jeg ganske vist lagt Mærke til, at man har ment, at Underofficerslønningerne allerede vare vedtagne, forinden man havde nedsat Forsvarskommissionen, og det er jo ogsaa rigtigt. Men jeg skulde huske meget fejl, om ikke Tanken om Forsvarskommissionen den Gang laa i Luften, og Forslaget var forberedt, saaledes at det kunde indbringes ganske faa Dage efter, at vi havde vedtaget Lønningsforhøjelsen for Underofficererne.

Ligesom jeg den Gang stod overfor Underofficererne, ligesom jeg ansaa det for heldigt og rigtigt, at vi gjorde, hvad vi formaadede for at have en intelligent og dygtig Underofficersstand, og for, at de,